

Όταν Γιόρταζα Στη Πατρίδα

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Στην Ίμβρο δεν γιορτάζαμε γενέθλια. Πολλές φορές, κι αυτός που είχε τα γενέθλια του δεν τα θυμόταν. Γιορτή του καθένος ήταν η ονομαστική, η ημέρα της γιορτής του Αγίου που είχε το όνομά του. Όλοι είχαν χριστιανικά ονόματα και μάλιστα αγίων ονομαστών. Αυτό το φρόντιζαν πολύ.

” Να μην έχει μαθέ το παιδί γιορτή;” λέγαμε

Εθνικά ονόματα δεν είχαμε, ένας στους εκατό, μπορεί και όχι.

Έτσι λοιπόν, όλοι είχαν τη γιορτή τους. Κάθε μέρα του χρόνου που ήταν γιορτή κάποιου Αγίου, η μέρα για όλο το χωριό ήταν γιορτή, ήταν σχόλη. Το σήμα το έδινε το πρωί η καμπάνα.

”Του Αη Δημήτρη σήμερα, μεγάλ’ η χάρη του” κι έκαναν τον σταυρό τους. Κόσμος πολύς στις εκκλησιές και πιο πολύ αυτοί που γιόρταζαν. Κάποιοι έκαναν και αρτοκλασία. Τα πέντε πρόσφορα στο πανέρι. Πολλή ευλάβεια, πολλή συγκίνηση, σε όσους στέκονταν γύρω στο τραπέζι, όπου ήταν τοποθετημένα ένα πρόσφορο από κάθε πανέρι, το λάδι, το κρασί και οι αναμμένες λαμπάδες. ” Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν” και κλείνει η αυλαία της αρτοκλασίας. Παίρνει η καθε μια νοικοκυρά το πανέρι της, κόβει μερικά πρόσφορα σε μικρές φετούλες και τις μοιράζει στο εκκλησίασμα. [\(περισσότερα...\)](#)